

6. Llevat que les parts contractants decideixin una altra cosa, el tribunal arbitral ha d'establir el seu propi procediment.

7. El tribunal arbitral adopta la decisió per majoria de vots i la decisió és definitiva i vinculant per a les dues parts contractants.

8. Cada part contractant assumeix les despeses del seu propi àrbitre i les relacionades amb la seva representació en el procediment arbitral. Les altres despeses, incloses les del president, han de ser sufragades a parts iguals per les dues parts contractants.

Article 11. Controvèrsies entre una part contractant i inversors de l'altra part contractant.

1. Les controvèrsies que puguin sorgir entre un inversor d'una part contractant i l'altra part contractant respecte a una inversió efectuada en virtut d'aquest Acord han de ser notificades per l'inversor, en forma escrita, a la segona part contractant. En la mesura que sigui possible, les parts interessades s'han d'esforçar per resoldre les controvèrsies amistosament mitjançant negociacions.

2. Si aquestes controvèrsies no es poden resoldre de manera amistosa transcorreguts sis mesos a partir de la data de la notificació escrita esmentada a l'apartat 1, la controvèrsia es pot sotmetre, a elecció de l'inversor:

— al tribunal competent de la part contractant en el territori de la qual s'hagi efectuat la inversió; o

— a un tribunal d'arbitratge «ad hoc» establert segons el Reglament d'arbitratge de la Comissió de les Nacions Unides per al Dret Mercantil Internacional (CNUDMI); o

— al Centre Internacional d'Arranjament de Diferències Relatives a Inversions (CIADI) establert en virtut del Conveni sobre l'arranjament de diferències relatives a inversions entre estats i nacionals d'altres estats, obert a la signatura a Washington el 18 de març de 1965, en cas que totes dues parts contractants arribin a ser parts en el Conveni esmentat. Mentre una part contractant que sigui part en la controvèrsia no hagi arribat a ser Estat contractant del Conveni damunt dit, s'ha de dirimir la controvèrsia segons les regles del Mecanisme complementari per a l'administració de procediments de conciliació, arbitratge i comprovació de fets del CIADI.

3. L'arbitratge s'ha de basar en les disposicions d'aquest Acord, en el dret nacional de la part contractant en el territori de la qual s'hagi efectuat la inversió, incloses les regles relatives als conflictes de llei, i en les regles i els principis generalment acceptats del dret internacional que puguin ser d'aplicació.

4. Una part contractant no pot al·legar com a excepció que l'inversor ha rebut o ha de rebre, en virtut d'una garantia o d'un contracte d'assegurança, una indemnització o una altra compensació per la totalitat o una part dels danys en qüestió.

5. Les decisions arbitrals són definitives i vinculants per a les parts en la controvèrsia. Cada part contractant es compromet a executar les decisions de conformitat amb el seu dret nacional.

Article 12. Àmbit d'aplicació.

Aquest Acord és aplicable a les inversions realitzades tant abans com després de la seva entrada en vigor per inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant. No obstant això, aquest Acord no s'aplica a les reclamacions sorgides d'esdeveniments que

hagin tingut lloc anteriorment a la seva entrada en vigor ni a les reclamacions que s'hagin resolt anteriorment a la seva entrada en vigor.

Article 13. Entrada en vigor, durada i terminació.

1. Aquest Acord entra en vigor en la data en què les parts contractants s'hagin notificat recíprocament el compliment de les respectives formalitats constitucionals exigides per a l'entrada en vigor dels acords internacionals.

2. Aquest Acord estarà en vigor per un període inicial de deu anys. Llevat que hi hagi notificació de denúncia per qualsevol de les parts contractants amb almenys sis mesos d'antelació respecte a la data d'expiració de la validesa, aquest Acord es prorroga tàcitament per períodes de deu anys, i cada part contractant es reserva el dret de denunciar l'Acord mitjançant una notificació cursada com a mínim sis mesos abans de la data d'expiració del període de validesa en curs.

3. Respecte a les inversions efectuades abans de la data de terminació d'aquest Acord, les disposicions dels articles 1 a 12 seguiran tenint efecte per un altre període de deu anys a partir de l'esmentada data de finalització.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris respectius signen aquest Acord.

Fet per duplicat a Windhoek el 21 de febrer de 2003, en espanyol i anglès; tots dos textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
Juan Costa Climent,

Secretari d'Estat
de Comerç i Turisme

Per la República de Namíbia,
Nangolo Mbumba

Ministre de Finances

Aquest Acord va entrar en vigor el 28 de juny de 2004, data de l'última notificació encreuada entre les parts de compliment de les respectives formalitats constitucionals segons estableix l'article 13.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 29 de juliol de 2004.—El secretari general tècnic, Ignacio Matellanes Martínez.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

15197 *CORRECCIÓ d'errada a l'Ordre PRE/1422/2004, de 20 de maig, per la qual es modifica l'annex del Reial decret 465/2003, de 25 d'abril, sobre les substàncies indesitjables en l'alimentació animal. («BOE» 199, de 18-8-2004.)*

Havent observat una errada en el text tramès per a la seva publicació de l'Ordre PRE/1422/2004, de 20 de maig, per la qual es modifica l'annex del Reial decret 465/2003, de 25 d'abril, sobre les substàncies indesitjables en l'alimentació animal, inserida en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 124, de 22 de maig de 2004, i en el suplement en català número 12, d'1 de juny de 2004, es procedeix a fer-ne la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A l'apartat 2, relatiu al plom, (per al carbonat càlcic), on diu: «2», ha de dir: «20».

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

15198 *ORDRE SCO/2797/2004, de 28 de juliol, per la qual es modifiquen els annexos I i II del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, pel qual s'estableixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en cacauets, fruita de clofolla, fruita dessecada, cereals, llet i els productes derivats de la seva transformació.* («BOE» 199, de 18-8-2004.)

El Reglament (CE) núm. 2174/2003, de 12 de desembre, que modifica el Reglament (CE) núm. 466/2001, pel que fa a les aflatoxines estableix, entre altres, límits màxims d'aflatoxines en blat de moro destinat a ser sotmès a un procés de selecció o un altre tractament físic, abans del consum humà directe o del seu ús com a ingredient en els productes alimentaris. La regulació d'aquests límits màxims d'aflatoxines es deu a la demostració, per part de les associacions europees del blat de moro, que es produeix una reducció dels continguts d'aflatoxines en el blat de moro durant les operacions de selecció i de tractament físic del blat de moro sense transformar. Per bé que no és possible avaluar quantitativament i amb certesa l'abast que pot tenir la reducció del contingut d'aflatoxines, de les dades facilitades pel sector es desprèn que les diferents etapes de neteja i transformació del blat de moro sense transformar són prou eficaces per reduir els continguts d'aflatoxines dels productes del blat de moro destinats al consum humà i assolir els límits màxims establerts per a l'aflatoxina en cereals i productes derivats de la seva transformació, destinats al consum humà directe o a ser utilitzats com a ingredients en els productes alimentaris.

El Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, pel qual s'estableixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en cacauets, fruita de clofolla, fruita dessecada, cereals, llet i els productes derivats de la seva transformació, regula els procediments de mostreig i d'anàlisi d'aflatoxines en els productes alimentaris esmentats. No obstant això, no preveu els requisits de mostreig i anàlisi del blat de moro destinat a ser sotmès a un procés de selecció o un altre tractament físic, abans del consum humà directe o del seu ús com a ingredient en els productes alimentaris.

La Directiva 2003/121/CE, de 15 de desembre, que modifica la Directiva 98/53/CE per la qual es fixen mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'alguns contaminants en els productes alimentaris, incorpora els requisits necessaris per al mostreig i l'anàlisi d'aflatoxines en blat de moro destinat a ser sotmès a un procés de selecció o un altre tractament físic, abans del consum humà directe o del seu ús com a ingredient en els productes alimentaris.

Aquesta Directiva 2003/121/CE també incorpora les normes d'interpretació dels resultats analítics, amb la finalitat de garantir un enfocament harmonitzat d'execució en el conjunt de la Unió Europea. Aquestes normes d'interpretació inclouen l'aplicació de la incertesa del mesurament i la correcció de la recuperació en els resultats analítics de mostres destinades al control oficial.

En definitiva, es fa necessària la transposició de la Directiva 2003/121/CE esmentada per incorporar-la a l'ordenament jurídic espanyol.

Aquesta Ordre ministerial es dicta en aplicació del que regula la disposició final segona del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, abans esmentat.

En l'elaboració d'aquesta Ordre han estat escoltats els sectors afectats i les comunitats autònomes, i n'ha emès l'informe preceptiu la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

En virtut d'això, dispenso:

Primer.—Modificació dels annexos I i II del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer.

Els annexos I i II del Reial decret 90/2001 queden modificats en els termes continguts als annexos I i II d'aquesta Ordre.

Segon.—Entrada en vigor.

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de juliol de 2004.

SALGADO MÉNDEZ

ANNEX I

1. L'apartat 5 B) 1r d) se substitueix pel següent:

«d) La mostra global, d'un pes de 30 kg, s'ha de barrejar i dividir en tres submostres iguals de 10 kg abans de la trituració (aquesta divisió en tres submostres no és necessària en el cas de cacauets, fruita de clofolla, fruita dessecada i blat de moro destinats a sotmetre's a un tractament de selecció o a altres tractaments físics, i de disponibilitat de l'equip que pugui homogeneïtzar una mostra de 30 kg). Si la mostra global pesa menys de 10 kg no s'ha de dividir en tres submostres. Les mostres globals d'espècies no pesen més de 10 kg, per la qual cosa no és necessari dividir-les en submostres.»

2. L'apartat 5 B) 2n se substitueix pel següent:

«2n Acceptació d'un lot o sublot:

a) Per als cacauets, la fruita de clofolla, la fruita dessecada i el blat de moro sotmesos a un tractament de selecció o a altres tractaments físics, i les espècies:

1a Acceptació, si la mostra global o la mitjana de les submostres s'ajusta al límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

2a Rebuig, si la mostra global o la mitjana de les submostres supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

b) Per als cacauets, la fruita de clofolla, la fruita dessecada i els cereals destinats al consum humà directe, i els cereals, amb l'excepció del blat de moro, que hagin de ser sotmesos a un tractament de selecció o a altres tractaments físics:

1a Acceptació, si cap de les submostres supera el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

2a Rebuig, si una o més submostres superen, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim,